

min Mening en forstandig Politik, som det ærede Medlem da førte Ordet for, og jeg vilde ønske, at den samme Politik vilde blive fulgt af dette Thing, at det vilde ad den regelmæssige, grundlovmæssige Vej erobre Finantsloven tilbage, det vilde ganske sikkert i en ganske anden Grad styrke og høje dette Things Anseelse og Indflydelse end det Skridt, der nu er foreslaaet, for ikke at sige besluttet af dette Thing. Det er en Selfølge, at jeg saavel som Meningsfæller stemme for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling.

Rosen: Det er kun for en kort Bemærkning, jeg har bedet om Ordet. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) ansørte en Ytring, som han paastod, jeg havde fremsørt ved et Møde i min Valgkreds. Denne Ytring faldt ikke ganske jaaledes, som det ærede Medlem ansørte. Jeg jagde, efter at jeg havde omtalt, hvorledes Folkethinget havde haaret sig ad med de forskjellige forstandige og hensigtsmæssige Love, som vare forelagte det, at dersom Folkethinget blev ved at gaa frem paa den Maade som hidtil, vilde det efterhaanden gjøre sig selv til Kul, og det forekommer mig, at den Fremgangsmaade, som det høitærede Flertal i dette Dieblit agter at følge, viser Higtigheden af det, jeg den Gang jagde i min Valgkreds.

Formanden (Berg): Jeg skal dog bemærke, at hvad der er tilladeligt at sige i Valgkredsen, ikke saa lige er tilladeligt at sige i Thinget. Naar der ærede Medlem jagde, at Folkethinget ved sin Handlemaade gjør sig selv til Kul, finder jeg det ikke tilladeligt.

Solstein: Forinden vi slutte, antager jeg, det er nødvendigt at henlede det høie Things Opmærksomhed paa, at den høitærede Minister i dette Møde saa langt fra har gjort noget Forsøg paa at begrunde sin Politiks Overensstemmelse med Grundloven, at han tværtimod aabent har erklæret, at han har brudt Forfatningen. Jeg tror, at det maa staa os fuldstændig klart, for at vi ingen Illusioner maa gjøre os om, hvorledes Stillingen er overfor Regjeringen. Efter et Forsøg, som den høitærede Con-

seilspræsident gjorde paa at hævde en tilsyneladende Overensstemmelse med Forfatningen, udtalte han, at han bestandig havde respekteret Rigsdagens, den samlede Rigsdags, Bevillingsret. Han udtalte det i Bendinger, som jeg endnu ikke er i Stand til klart at dokumentere, men som vil komme i Tidenden, og som Enhver vil kunne verificere, at han ikke sølte sig bunden ved Forfatningens Bestemmelser med Hensyn til Folkethingets Veto under Forhold som de nuværende. Jeg skal blot i Anledning af disse Udtalelser hævde to Ting. Den ene er det, at der ikke findes Noget, der hedder den samlede Rigsdags Bevillingsmyndighed. Noget Saadant eksisterer ikke. Grundloven kjender kun de to Things Bevillingsmyndighed, men ikke nogen samlet Rigsdags Bevillingsmyndighed. Den samlede Rigsdag er et Begreb, der kun under ganske særlige, ekstraordinære Forhold spiller en Rolle i vor Forfatning, men som Bevillingsmyndighed eksisterer den ikke, og det af den Grund, at man i konservativ Interesse ikke har villet det. Og for at gjøre det fuldstændig klart, saa vil jeg blot bede de Herrer, der hylde samme Anskuelse som Regjeringen, om at tænke sig den Theori anvendt overfor Landsthinget. Dersom en Regjering her, der havde Folkethinget paa sin Side, traadte op og svarede Landsthinget, der sølte sig tilsidefat ved, at man ikke havde taget Hensyn til dets Nei, at det skulde det tage sig ganske rolig, for Regjeringen respekterede den samlede Rigsdags Bevillingsret, saa tror jeg, at Landsthinget vilde blive aldeles klar over, hvad den Grundlovskjærlighed betyder for Landsthingets Vedkommende, saa klar, at det ikke et eneste Dieblit mere vilde tale om den samlede Rigsdags Bevillingsmyndighed. Den samlede Rigsdags Bevillingsmyndighed er en Omfkrivning for Tilsidefattelsen af det enkelte Things Ret, og enten jeg siger: Jeg har altid respekteret den samlede Rigsdags Bevillingsmyndighed, eller: Jeg maa tilstaa, at jeg har krænkert det enkelte Things Ret, bliver efter vor Forfatning det selv Samme. Jeg tager det derfor som en Bekjendelse af den høit ærede Konseilspræsident om, at han ikke har turdet eller kunnet hævde, at han har respekteret vor Ret. Jeg har for Resten ikke fremdraget det, fordi jeg tror, at det skulde have nogen Indflydelse paa Landsthinget, det